

fordelingen af udgifterne på parterne, jfr. stk. 6, 2. pkt.

I overensstemmelse med en af voldgiftsrådet fremsat udtalelse foreslås det i stedet, at socialministeren bemyndiges til at oprette særlige voldgiftsråd for de andre grupper af medicinalpersonale, hvor behov herfor måtte opstå. Det bemærkes herved, at loven pålægger sygekasserne pligt til at yde fri læge- og jordemoderhjælp til medlemmerne af A-grupperne, således at der for disse tilfælde er pligt til at søge opnået overenskomst, hvilket gør det naturligt at hjemle et voldgiftsråd herfor direkte i loven. En lignende pligt foreligger for de øvrige ydelser enten slet ikke eller dog ikke for hele landet.

Det tilføjes, at den foreslåede bemyndigelse ikke vil medføre merudgifter for statskassen, da parterne selv skal bære udgifterne ved rådets virksomhed. Der kan heller ikke forventes større merudgifter for parterne ved, at systemet indrettes med flere forskellige råd, end ved en udbygning af det bestående råd.

I stk. 6 vil efter forslaget udgå den hidtidige regel om, at dagpenge og rejsevederlag skal udbetales efter reglerne i tjenestemandsløven. I praksis har denne bestemmelse ikke kunnet dække hele området under langvarige forligsforhandlinger, og da de nærmere bestemmelser om rådets virksomhed fremdeles skal fastsættes af socialministeren efter forud indhentet erklæring fra rådet, vil fornødne hensyn kunne tages, uden at den hidtidige vejledende bestemmelse i loven kan anses for at være nødvendig.

Til § 44.

Træder i stedet for folkeforsikringslovens § 30, stk. 1-3 og 5, jfr. forslaget i betænkningen s. 121-122 om ophævelse af sygekassenævnet og om, at der i stedet oprettes et mindre nævn til behandling af overflytningssager.

Som følge af ophævelsen af sygekassenævnet er i forskellige af forslagets bestemmelser foreskrevet, at udtalelser skal indhentes fra forretningsudvalget for de samvirkende centralforeninger af sygekasser i Danmark i stedet for som hidtil sygekassenævnet.

Til § 45.

En godkendelse ved et centralt organ af løn-aftaler må anses for ønskelig.

Til § 46.

Svarer til folkeforsikringslovens § 26, samt § 5, stk. 1, nr. 5, dog med den ændring, at det bliver direktøren og ikke socialministeren, der fastsætter fristen for indsendelse af regnskab og for formen

af dette regnskab, meddeler godkendelse af revisorer, der ikke er statsautoriserede eller faguddannede, og fastsætter den nærmere ordning af lokalrevision.

Til § 47.

Svarer til folkeforsikringslovens § 27, stk. 1, og § 28 med enkelte redaktionelle ændringer.

Til § 48.

Stk. 1 svarer til folkeforsikringslovens § 18, stk. 3. Stk. 2 svarer til en hidtil i vedtægterne optaget regresregel. Stk. 3 svarer til folkeforsikringslovens § 10, stk. 9. En regel om tilbagebetaling af uretmæssig fribeholdningshjælp er tilføjet, jfr. betænkningen s. 165.

I forbindelse med forslaget til stk. 2 og 3 henvises til de lignende specielle bestemmelser om dagpenge i §§ 32, stk. 5 og 8, og 56, stk. 5 og 8.

Til afsnit II.

Svarer til „forslag I“ i betænkningen s. 204-218, jfr. de almindelige bemærkninger til lovforslaget og bemærkningerne foran til § 25-32 om den frivillige dagpengeordning i lovforslagets afsnit I.

Til § 49.

Bestemmelsen er et sidestykke til forslaget til § 25, idet den afgrænser den *personkreds* for hvem dagpengebestemmelser i dette afsnit anvendes. Bestemmelsens ordlyd svarer til kommissionens forslag til § 2 samt en del af § 1 i lønarbejderordningen (betænkningen s. 204 og 205).

Fra dagpengehjælpen undtages de under nr. 1-3 i stk. 3, omtalte persongrupper, som har en mere eller mindre udstrakt ret til løn under sygdom. At de undtages fra ordningen, betyder tillige, at der ikke skal svares bidrag for dem på linje med de lønarbejdere, der har ret til fuld dagpengehjælp under sygdom efter loven, jfr. forslaget til § 57.

Under deres beskæftigelse er de pågældende sikret efter de i § 49, stk. 3, nr. 1-3, nævnte bestemmelser. Ophører denne beskæftigelse, og overgår de til en af loven omfattet lønarbejderbeskæftigelse, vil de umiddelbart have ret til dagpenge, idet begge arter beskæftigelse medregnes til de i § 50 krævede 40 timer. Overgår de til selvstændig erhvervsvirksomhed m. m., vil ret til dagpenge under den i §§ 25-32 omhandlede ordning kunne opnås uanset alder og helbred og uden ventetid, jfr. bemærkningerne til § 25. Hvis sygdommen indtræder under en arbejdsløshedperiode vil deres ret til dagpenge ligesom for andre lønarbejdere bero på, om de er medlemmer af en anerkendt arbejdsløhedskasse, jfr. § 49, stk. 1, og § 50, stk. 1. Endelig sikrer den